

พระราชบัญญัติ

จัดแจ้งการพิมพ์

พร้อมฐานความผิด

เชิงตั้งแก้ไขหา

และคำพิพากษาฎีกา

www.Soutpaisallaw.com

สารบัญ

ภาค ๑.

ฐานความผิด

	<u>หน้า</u>
ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง	
หมวด ๑ สิ่งพิมพ์	๑
หมวด ๒ หนังสือพิมพ์	๒
หมวด ๓ บทกำหนดโทษ	๔
ส่วนที่ ๒ โทษอาญา	
หมวด ๑ สิ่งพิมพ์	๕
หมวด ๒ หนังสือพิมพ์	๖

ภาค ๒.

พระราชบัญญัติจุดแจ้งการพิมพ์

	<u>หน้า</u>
พระราชบัญญัติจุดแจ้งการพิมพ์	๙
หมวด ๑ สิ่งพิมพ์	๑๐
หมวด ๒ หนังสือพิมพ์	๑๑
หมวด ๓ บทกำหนดโทษ	
ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง	๑๔
ส่วนที่ ๒ โทษอาญา	๑๔
บทเฉพาะกาล	๑๕
คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวข้อง	๑๗

ฐานความผิดเชิงตั้งแก้ข้อหา

พระราชบัญญัติ

จดทะเบียนการพิมพ์

พ.ศ. ๒๕๕๐ “เล่ม ๒”

๑. โทษทางปกครอง	ฐาน	มาตรา
หมวด ๑ สิ่งพิมพ์	๑	๘
หมวด ๒ หนังสือพิมพ์	๓	๑๒
หมวด ๓ บทกำหนดโทษทางปกครอง	๑๒	๑๕
๒. โทษอาญา		
หมวด ๑ สิ่งพิมพ์	๑๗	๗
หมวด ๒ หนังสือพิมพ์	๒๒	๑๑
หมวด ๓ บทกำหนดโทษทางปกครอง		
๓. คำพิพากษาฎีกาที่เกี่ยวข้อง		

ฐานความผิดจกแจ้งการพิมพ์

พระราชบัญญัติจกแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ (แทน พ.ร.บ. การพิมพ์)

ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง

ฐานความผิด : สูตรไพศาล	มาตรา	ระวางโทษ
หมวด ๑ สิ่งพิมพ์		
๑ สิ่งพิมพ์ซึ่ง เป็นหนังสือที่ ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ และพิมพ์ใน ราชอาณาจักรไม่แสดง - ชื่อของผู้พิมพ์ และ - ที่ตั้งโรงพิมพ์	ม. ๘ (๑) ต้องโทษ ม. ๑๕	ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-
๒ สิ่งพิมพ์ซึ่ง เป็นหนังสือที่ ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ และพิมพ์ใน ราชอาณาจักรไม่แสดง - ชื่อ และ - ที่ตั้งของผู้โฆษณา	ม. ๘ (๒) ต้องโทษ ม. ๑๕	ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-
๓ สิ่งพิมพ์ซึ่ง เป็นหนังสือที่ ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ และพิมพ์ใน ราชอาณาจักรไม่แสดงเลขมาตรฐาน สากลประจำหนังสือที่หอสมุดแห่งชาติ ได้ออกให้	ม. ๘ (๓) ต้องโทษ ม. ๑๕	ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-

“เลขมาตรฐานสากล”

(**ISBN** = INTERNATIONAL STANDARD BOOK NUMBER ปัจจุบันใช้เลข ๑๓ หลักเชื่อมโยงบาร์โค้ดสากล)

ฐานความผิด : สูตรไพศาล	มาตรา	ระวางโทษ
<p>๔. สิ่งพิมพ์ซึ่ง เป็นหนังสือที่ไม่ใช่หนังสือพิมพ์ และพิมพ์ในราชอาณาจักรไม่-</p> <ul style="list-style-type: none"> - พิมพ์ไว้ในลักษณะที่เห็นได้ชัด และ - ตาม ม. ๘ (๑) และ (๒) ใช้ชื่อย่อหรือนามแฝง 	<p>ม. ๘ วรร. ๒ ต้องโทษ ม. ๑๕</p>	<p>ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-</p>
<p>๕. สิ่งพิมพ์ที่บันทึกด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพื่อขาย หรือ - เพื่อให้เปล่า <p>ไม่ปฏิบัติตาม ม. ๘ วรร. ๑ (ในฐาน ๑ ถึง ฐาน ๓)</p>	<p>ม. ๘ วรร. ๓ ต้องโทษ ม. ๑๕</p>	<p>ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-</p>
<p>๖. ผู้พิมพ์ไม่ส่งสิ่งพิมพ์ ๒ ฉบับให้หอสมุดแห่งชาติภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันเผยแพร่</p>	<p>ม. ๙ ตาม ม. ๘ ต้องโทษ ม. ๑๕</p>	<p>ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-</p>
หมวด ๒ หนังสือพิมพ์		
<p>๓. หนังสือพิมพ์ ไม่แสดงข้อความ</p> <ul style="list-style-type: none"> (๑) ชื่อของ<u>ผู้พิมพ์</u> และที่ตั้งโรงพิมพ์ (๒) ชื่อและที่ตั้งของ <u>ผู้โฆษณา</u> (๓) ชื่อของ<u>บรรณาธิการ</u> <p>หนังสือพิมพ์</p> <ul style="list-style-type: none"> (๔) ชื่อและที่ตั้งของ<u>เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์</u> 	<p>ม. ๑๒ ต้องโทษ ม. ๒๐</p>	<p>ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-</p> <p>“ผู้รับผิดชอบ” คือ : ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือ เจ้าของกิจการ แล้วแต่กรณี</p>

ฐานความผิด : สูตรไพศาล	มาตรา	ระวางโทษ
<p>๙. เจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์ ที่เป็นนิติบุคคลสัญชาติไทยถือหุ้นหรือมี กรรมการ เป็นผู้มีสัญชาติไทยน้อยกว่าที่ กำหนด ใน ม ๑๖ ว.๑</p>	<p>ม. ๑๖ ว. ๓</p>	<p>- ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เพิกถอนการ จดทะเบียนตามกฎหมาย</p>
<p>๙. ข้อความ ม. ๘ ว.๑ (ฐาน ๙) ไม่พิมพ์ - ในลักษณะเห็นได้ชัด และ - ใช้ <u>ชื่อย่อ</u> หรือ <u>นามแฝง</u></p>	<p>ม. ๑๒ ว. ๒ ต้องโทษ ม. ๒๐</p>	<p>ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.-</p>
<p>๑๐. ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของกิจการ – หนังสือพิมพ์ เปลี่ยนแปลงรายการตาม ม. ๑๑ ว. ๒ ไม่แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่จด แจ้งภายใน ๓๐ วัน ซึ่ง</p> <p>(๑) ชื่อ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ของผู้ พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ เจ้าของ กิจการหนังสือพิมพ์</p> <p>(๒) ชื่อของหนังสือพิมพ์</p> <p>(๓) วัตถุประสงค์และระยะเวลา ออกหนังสือพิมพ์</p> <p>(๔) ภาษาที่หนังสือพิมพ์จะออก ใช้</p> <p>(๕) ชื่อและที่ตั้งโรงพิมพ์หรือ สถานที่พิมพ์</p> <p>(๖) ชื่อและที่ตั้งสำนักงานของ หนังสือพิมพ์</p>	<p>ม. ๑๗ ต้องโทษ ม. ๒๑</p> <p>ไม่แจ้งตาม ม. ๑๑ ว. ๒ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖)</p>	<p>ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๒๐,๐๐๐.-</p> <p>(๑) แล้วแต่กรณี</p>
<p>๑๑. ผู้พิมพ์ ผู้โฆษณา บรรณาธิการ หรือเจ้าของกิจการหนังสือพิมพ์เด็ก ประกอบการไม่แจ้งให้พนักงาน เจ้าหน้าที่ทราบเพื่อยกเลิกเปลี่ยนแปลง หลักฐานการจดทะเบียนแจ้งภายใน ๓๐ วัน</p>	<p>ม. ๑๘ ต้องโทษ ม. ๒๒</p>	<p>ปรับทางปกครอง - ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐.-</p>

ฐานความผิด : สูตรไฟศาล	มาตรา	ระวางโทษ
หมวด ๓ บทกำหนดโทษ ส่วนที่ ๑ โทษทางปกครอง		
๑๒. กระทำผิดต่อเนื่อง ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือจนกว่าปฏิบัติ ถูกต้องตามฐาน ๑ ถึง ฐาน ๖	ม. ๑๕ ต้องโทษ ม. ๒๓ (๑)	<u>โทษทางปกครอง</u> - ปรับอีกวันละ ไม่เกิน ๑,๐๐๐.-
๑๓. กระทำผิดต่อเนื่อง - ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือ - จนกว่าปฏิบัติถูกต้องตาม ฐาน ๗ ถึง ฐาน ๘	ม. ๒๐ ต้องโทษ ปกครอง ม. ๒๓ (๑)	<u>โทษทางปกครอง</u> - ปรับอีกวันละ - ไม่เกิน ๑,๐๐๐.-
๑๔. กระทำผิดต่อเนื่อง - ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือ - จนกว่าปฏิบัติถูกต้อง ฐาน ๙	ม. ๒๑ ต้องโทษ ปกครอง ม. ๒๓ (๒)	<u>โทษทางปกครอง</u> - ปรับอีกวันละ - ไม่เกิน ๒,๐๐๐.-
๑๕. กระทำผิดต่อเนื่อง - ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน หรือ - จนกว่าปฏิบัติถูกต้อง ฐาน ๑๐	ม. ๒๒ ต้องโทษ ปกครอง ม. ๒๓ (๓)	<u>โทษทางปกครอง</u> - ปรับอีกวันละ - ไม่เกิน ๓,๐๐๐.-
๑๖. ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มี คำสั่งลงโทษปรับทางปกครองแก่ - ผู้พิมพ์ - ผู้โฆษณา - บรรณาธิการ หรือ - เจ้าของสิ่งพิมพ์หรือหนังสือพิมพ์	ม. ๒๔	- ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด

บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๒ โทษอาญา

ฐานความผิด : สูตรไฟศาล	มาตรา	ระวางโทษ
หมวด ๑ สิ่งพิมพ์		
<p>๑๓. ผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณาสิ่งพิมพ์ ออกหนังสือพิมพ์ เผยแพร่ใน ราชอาณาจักร ขาดคุณสมบัติ และมี ลักษณะต้องห้าม</p> <p style="padding-left: 40px;">(๑) อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี</p> <p style="padding-left: 40px;">(๒) ไม่มีถิ่นที่ประจำใน ราชอาณาจักร</p> <p style="padding-left: 40px;">(๓) เป็นคนไร้ความสามารถ</p> <p style="padding-left: 40px;">(๔) เคยต้องโทษถึงที่สุดให้จำคุก</p>	<p>ม. ๗ ว. ๑</p> <p>ต้องโทษ</p> <p>ม. ๒๕</p> <p>(๑)</p> <p>(๒)</p> <p>(๓)</p> <p>(๔)</p>	<p>- จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ</p> <p>- ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.- หรือ</p> <p>- ทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>- หรือคนเสมือนฯ</p> <p>- เว้นแต่พ้นโทษ ๓ ปี ฯ</p>
<p>๑๔. นิติบุคคล ออกหนังสือพิมพ์ เป็นผู้พิมพ์ หรือผู้โฆษณา กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนอื่นของนิติบุคคลที่ ขาดคุณสมบัติ และมีลักษณะต้องห้าม</p>	<p>ม. ๗ ว. ๒</p> <p>ต้องโทษ</p> <p>ม. ๒๕</p>	<p>- จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือ</p> <p>- ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐.- หรือ</p> <p>- ทั้งจำทั้งปรับ</p>
<p>๑๕. ผ่าฝืนคำสั่งของผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติโดยประกาศใน รจ.</p> <p style="padding-left: 40px;">๑) ห้ามส่งเข้าหรือนำเข้าเพื่อ เผยแพร่ในราชอาณาจักร ซึ่งสิ่งพิมพ์</p> <p style="padding-left: 40px;">๒) ที่เป็นการหมิ่นประมาท ดู หมิ่น หรือแสดงอาฆาตมาดร้าย</p> <p style="padding-left: 40px;">- พระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์</p> <p style="padding-left: 40px;">- จะกระทบต่อความมั่นคงแห่ง ราชอาณาจักร ความสงบเรียบร้อย หรือ สីลธรรมอันดีของประชาชน</p>	<p>ม. ๑๐ ว. ๑</p> <p>ต้องโทษ</p> <p>ม. ๒๖</p>	<p>- จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือ</p> <p>- ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐.- หรือ</p> <p>- ทั้งจำทั้งปรับ</p>

คำบรรยายฟ้องของโจทก์ที่แสดงถ้อยคำสัมภาษณ์ของจำเลยที่ 1 ในฐานะเลขาธิการ คณะกรรมการอาหารและยา และจำเลยที่ 2 ในฐานะผู้อำนวยการกองสารวัตรอาหาร และยา สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยละเอียด ย่อมแสดงให้เห็นอยู่ในตัวว่า กระทรวงสาธารณสุขต้นสังกัดของจำเลยดำเนินการเกี่ยวแก่การโฆษณาขายรอกเท้า สุขภาพของโจทก์ไปแล้วประการใดและมีความเห็นว่าการโฆษณาของโจทก์เกี่ยวแก่ พระราชบัญญัติยาเป็นประการใดโดยฐานะ ตำแหน่งหน้าที่ราชการ และการกระทำของ จำเลยทั้งสองซึ่งได้กระทำไปแล้ว ศาลชั้นต้นจึงวินิจฉัยสั่งว่าจำเลยทั้งสองไม่มีความผิด ดังนี้ คำสั่งดังกล่าวจึงเป็นคำสั่งที่ปรากฏเหตุผลในการตัดสินทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อ กฎหมายตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 186(6) แล้ว.ในชั้นไต่สวน มูลฟ้อง ศาลมีอำนาจที่จะวินิจฉัยว่าจำเลยมีความผิดหรือไม่ หากเห็นว่าการกระทำของ จำเลยไม่มีความผิดก็ชอบที่จะยกฟ้องเสียได้ หากเป็นการก้าวล่วงผิดกระบวนพิจารณาไม่ ฎีกาได้เพียงดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐานของศาล และฎีกาว่าศาลชั้นต้นฟัง ข้อเท็จจริงฝ่าฝืนต่อพยานหลักฐานในสำนวนซึ่งศาลชั้นต้นก็ได้ฟังฝ่าฝืน ล้วนเป็นฎีกาใน ปัญหาข้อเท็จจริงเมื่อศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องจึงต้องห้ามอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริง ตาม พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง มาตรา 22 โจทก์จึงฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงดังกล่าวต่อมออีกหาได้ไม่

ศาลชั้นต้นฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ 4 เพียงแต่เป็น'เจ้าของหนังสือพิมพ์' แต่มิได้ กระทำการอันใด ซึ่งย่อมหมายความว่าจำเลยที่ 4 มิได้จัดการและรับผิดชอบในการพิมพ์ ตามบทนิยามของคำว่า 'ผู้พิมพ์' ตาม พระราชบัญญัติการพิมพ์ 2484 มาตรา4 เมื่อจำเลย ที่ 4 มิใช่ 'ผู้พิมพ์' ฟ้องโจทก์เกี่ยวกับจำเลยที่4 จึงไม่มีมูลที่จะประทับฟ้องไว้พิจารณาใน ความผิดตาม มาตรา48 แห่ง พระราชบัญญัติ ดังกล่าว.